

Любов Відута: абетка письменника від А до Я : до 50-річного ювілею авторки : метод.-бібліогр. покажч. / КЗ ЛОР «Львівська обласна бібліотека для дітей» ; метод. супровід Г. Ф. Конопки ; бібліогр. і верстка М. І. Заблоцької ; відп. за випуск Л. Лугова. – Львів, 2020. – 16 с.

«Сучасна українська література має бути перш за все цікавою, оригінальною, містити несподівані повороти і думки, надихати, вести, веселити, смішити... Якісна література завжди викликає емоції. Позитивні чи негативні – усе залежить від закладеного автором і від того, як на його творчість реагує читач. Як на мене, важливо, щоб написане наповнювало, заповнювало читацькі душевні порожнинки світлом», - зауважила Любов Відута – львівська дитяча письменниця.

У методико-бібліографічному покажчику міститься інтерв'ю-розповідь ювілярки про шлях до «писання», творче натхнення і перестороги, методичні підказки з досвіду роботи Львівської обласної бібліотеки для дітей, а також твори письменниці і вебліографія.

Видання призначене для бібліотекарів, керівників дитячого читання, вчителів.

Місяць березень знаковий на події. Це, напевно, місяць поезії й письменства: 3 березня – Всесвітній день письменника, 21-Всесвітній день поезії. І, звичайно, щороку весна починається із Шевченківських днів.

У переддень весняних святкувань до нас завітала цікава співрозмовниця, надзвичайно талановита дитяча поетеса і письменниця, львів'янка – **Любов Відута**.

Її книжки виходять у видавництвах Львова, Харкова, Києва, Чернівців, Дрогобича та ін. А сама вона дуже часто подорожує, спішить на зустрічі зі своїми читачами.

Розмову з цією сонячною і оптимістичною особистістю пропонуємо вашій увазі.

Як я народилась

Знакова родинна історія. Мій дідусь Михайло пройшов війну, був непересічною особистістю, вправним садівником. Мав легку руку, бо що не садив чи прищеплював у саду, все росло і буяло. Ще й донині ростуть і плодоносять сади у довколишніх селах Львова, до яких він доклався. Прожив мало, адже війна, яку пройшов у піхоті аж до Берліна, підкосила його життєві сили. Жакіття, смерть побратимів, втрати – ці картини, розповіді, спомини супроводжували його і надалі. Однак, життя продовжувалось, у повоєнні роки відбудови багато людей, переселенців зі сходу, шукали прихисток. Таку жінку з двома дітьми до своєї старої сільської хати впустив добрий і чуйний дідусь Михайло. Єдиною умовою до поселенців було — дотримання порядку в оселі. «Акуратист» за вдачею, він не раз, навідуючись в своє родинне гніздо, сам наводив порядок у домі. Був надзвичайно начитаним, шанував книги. У старій хаті зберігались давні родинні образи-ікони. Усі ці скарби, коли поселились квартиранти, дідусь переніс

на горище будинку, і згодом планував перевезти у нове помешкання. Однак, прикрий випадок все перекреслив. Чи то материнський недогляд, чи неправильне поводження з вогнем і пустощі дитини, спричинили пожежу. Все було знищене, нічого з дідових «скарбів» врятувати не вдалось. Єдине, що знайшли на тому згарищі неушкодженим і цілим — портрет Тараса Шевченка, який був на звичайнісінькому аркуші паперу... І ось через декілька років народилась Я... Можливо тому і обрала собі таку дату народження - 9 березня, щоб запам'ятатись (усміхається).

Яке воно дитинство?

Важко пояснити, чому в житті все складається так чи інакше. Я змалку з мамою спілкувалася віршами. Це для мене була така гра, цікава забава. Ми задавали одна одній римовані питання, шукали римовані відповіді і я сприймала це як дитячу гру. Мені це подобалося. Одного разу цю домашню гру я захотіла винести на вулицю. У дитинстві я товаришувала тільки з хлопцями, бо на нашій вулиці було більше хлопців мого віку. Отже, коли я прийшла до своїх друзів і спробувала з ними говорити римовано, зрозуміла, що вони не сприймають цієї гри. Їм це нецікаво. Роблю другу спробу, бо я ж вперта. Третю спробу... Усі мої спроби закінчувалися тим, що я засмучувалася, бо бачила, що вони мене не розуміють. Тобто, вони розуміють мене у всьому, окрім цієї моєї любові до поезії. Тоді, я перейшла на звичайну людську мову і вже не вимагала від них якоїсь поетичної відповіді. Я зрозуміла, що це тільки наша з мамою таємниця, це наша домашня гра, і це дуже особисте. Ця ситуація була для мене корисною. Я побачила, що не обов'язково нав'язувати своє бачення іншим людям. У мене було щасли-

ве, навіть дуже щасливе дитинство. Можливо, це щастя переливається з минулого у мої віршовані тексти, можливо, якоюсь мірою, воно наповнює прозу...

Спогад про перший віршик

Він з'явився у віці 3,5-4,5 років. Найбільш «довершений», бо мав певний зміст, початок і кінець. Потім було багато інших, але цей запам'ятався. Ось, лише кілька рядків: «... віночок зайчик сплів, зайчисі на галявинці на голову надів...». Так малювала дитяча уява...

Підтримка і поштовхи

Писати мені подобається, а коли вперше дійшло до того, щоб написане стало книжкою, мене почали підштовхувати. Найбільш завдячую чоловіку, він творча людина – художник, у всьому мене розуміє та підтримує...

Зараз все по-іншому, а в той період, коли в мене було вже досить багато матеріалу, а виданих книжок не було, я не була впевнена, що мою писанину потрібно видавати. Я орієнтувалася на прочитані книжки, моїх улюблених авторів і дуже сумнівалася в своїх силах. У мене була гарна можливість користуватись чудовою, дійсно розкішною бібліотекою мого хрещеного батька, у якого свого часу були найкращі книжкові новинки. Живучи у Львові, я мала можливість користуватися декількома бібліотеками, що із задоволенням робила. І тому, коли читала талановито написані книжки, не уявляла себе в одній когорті з їхніми авторами, сумнівалася у собі. Тоді мені здавалося, що в мене не той рівень. Це стосувалося прози і дорослої поезії. Спочатку я планувала видати поезію, тоді мене почали підштовхувати: “Видавай! Давай вже!”, - це переросло у такий собі хатній бунт, тому що

лежали стоси аркушів і вони поповнювалися новими.

Мої рідні бачили, наскільки я багато часу цьому присвячую, і розуміли, що це для мене серйозно. І так, втовкмачували, що потрібно видавати написане, а не ховати у шухлядах. Тим більше, що в одній чи двох шухлядах написане вже не поміщалося. Вони наївно гадали, що якщо прибрати стоси написаного у книги, то все владнається...

Псевдо

Перший псевдонім, який собі обрала був «ВОДА». У ньому перша і остання літери власного прізвища, дата народження (березень) - знак риб, символічно все закладено. Така спроба підпису творів радше була випробуванням, перевіркою письменницького хисту, талану. Тому дуже ретельно підбирала і спостерігала як це буде. Певний час підписувалась цим псевдо.

Об'єктивний вибір – рейтинг

Вже було багато віршів і текстів, шукала шлях їх донести до читача. Скористалась можливістю подати матеріал до журналу. Вибір редакції твору до публікації, а це була новела, мене здивував. Тоді, у цьому виданні були запровадженні певні рейтинги популярності авторів. Щопівроку, з січня по червень місяць, тривало голосування читачів щодо текстів на сторінках журналу. Моя новела потрапила до цього видання і була опублікована десь під кінець, травень-червень. Звичайно, ознайомитись з нею, на мою думку, могла менша кількість учасників голосування. І яке приємне здивування відчула, коли я увійшла чи то у п'ятірку, чи десятку (не пригадую вже) авторів, які запам'ятались читачеві, «зайшла»...

Видавнича кухня

Кожна моя книжка, це мов мала дитина, яка виплекана і очікувана... Багато часу і праці автора, художників-ілюстраторів, видавців закладено. Адже дитяча книга має нести, давати енергію дитині. Дуже відповідально до цього ставлюсь. Ніколи не ганялась за кількістю.

Сьогодні в моєму особистому доробку 19 власних книг.

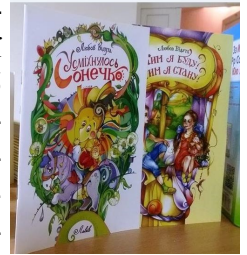
Хоча, якщо брати загалом і збірки, і хрестоматії – то 40. Серед останніх найновіших - «Насипала зима сніжинок на долоньки» (лютий, 2020), яка вийшла шрифтом Брайля поряд зі звичайним текстом. Її нещодавно зі сходу України надіслав поштою Володимир Вакуленко. Це перша книжка, яку зможуть читати дітки з вадами зору. Тішусь, що туди увійшли і мої тексти.

А серед моїх перших - «Працьовита бджілка» (2008), яка побачила світ 13 листопада. Дуже хвилювалась тоді, через дату, однак згодом переконала, що це ознака успішного автора. На ілюстрації до неї художниця витратила дев'ять місяців, малюнки виконані в стилі комп'ютерної графіки.

Друга книга - «Ким я буду? Ким я стану?» (2009) ілюструвалась півтора роки, це вже була акварель. Обидві вийшли у львівському видавництві «Сполом». Їх я видала за власні кошти.

У 2010 році побачила світ збірка дитячих віршів, загадок, скоромовок «Усміхнулось сонечко» (2012 року потрапила в довгий список Літературної премії «Великий Їжак»). Вона ілюструвалась понад 2,5 роки. Ілюстрації гуашшю, виконані в іншому художньому стилі, ніж перші дві. Мені таке художнє розмаїття дуже подобається, тому що я вважаю, що разом з текстами діти мають почерпнути ще знання про різні художні стилі.

Важливий процес співпраці автора і художника під час народження кожної дитячої книги. Серед таких знакових, де тішусь результатом - книжка-білінгв «У царстві Лева» (2015), двомовне видання. Дуже сподобалось бачення талановитої Христини Лукашук. Ця книга стала однією з перших «ластівок» щойно створеного чернівецького видавництва «Чорні вівці». Вона трохи перевернула мій світогляд.

2018 році побачила світ моя «Абетка» від видавництва «Пегас», у якій вітається розмальовування сторінок, писання, вправління у написанні букв. А якщо хочеш побачити книжку без розмальованого, достатньо мати губку і декілька крапель води,

щоб усе витерти. Дуже подобаються такі книги, які сприяють адаптації дитини до школи, допомагають підготуватись. Світ міняється, і хай усі зміни у світі, літературі і в книговидавництві будуть нам у радість.

Шалена бджілка

Перша видана книжка дала мені дуже важливе усвідомлення того, що мені не соромно за свою працю, що я свою роботу виконала якісно. На щастя, виявилось, що моя «**Працьовита бджілка**» дуже гарно реалізовується у крамницях. Приблизно в цей час у продажу з'явилися цукерки “Шалена бджілка” і всі, хто мене знав, реготали, що так співпало не просто. Саме тоді дізналася, що у бібліотеках є свої рейтинги популярності, вони визначають найбільш читані книжки місяця. До мене почали телефонувати, і можна тільки уявити радість, коли я, початківка, почула: «У нашій бібліотеці ваша книжка користується найбільшою популярністю». З іншої бібліотеки зателефонували і спитали: «Чи ми могли б організувати з вами зустріч?». До речі, діти після цих зустрічей теж чомусь називали мене бджілкою.

Натхнення, містика, підказка

У моєму житті багато містики, подій, які спонукають до писання... Я надзвичайно емоційна людина...

Натхнення приходило синусоїдою: то був підйом вгору, то не писалося певний період і був спад, знову підйом, знову спад.

Чомусь пригадався серпень 2014 року. До того часу багато писалось, віршувалось. А саме тоді відчула, не йде... Не можу писати українською, а тільки російською. Можливо, це був знак? Розуміння певних загроз, звідки вітер дмухав...

Та коли йшло від душі, я віддавала отримане, виливала це в тексти. 2012-й рік, наприклад, був урожайним для мене на книжки (вийшло одразу вісім книжок). Тоді до мене вперше почали телефонувати видавці...

Якщо певний час не було бажання писати, вважала, що, якщо

не приходять, то й не треба себе мучити. Значить, потрібно набратися сил для того, щоб тексти були енергетичними.

Інколи, після зустрічей, розмов з неймовірно теплими людьми, намагаюсь усамітнитись. Тоді я віддаю перевагу пішій прогулянці. Багато ходжу, щоб всі отримані емоції вляглись, «не розхлюпувались». Часто, у такі моменти народжуються тексти:

Зима. І неймовірний сніг
Так легко, майже невагомо
Злітав з небес на дах, поріг,
На вікна – очі мого дому.

Захоплено дивилась я
На біле сяйво снігопаду.
Сніг танцював, іскрився, біг,
Летів, сміявся й тихо падав.

Морозну постіль – білий блиск
Зима із снігом розстелили.
... Горіла свічка. Капав віск.
Перо, розбуджене, скрипіло.

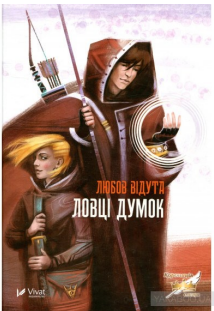
Цей вірш «**Неймовірний сніг**» написався після однієї такої зустрічі, з якої я поверталась. Був вечір, чарівна зимова атмосфера, падав сніг, старий жовтий ліхтар неподалік стадіону «Україна» і ...

Коли наснилося мені...

Фактично, більшої містики, ніж життя, вигадати й годі. Сон, який мені наснився і який так настійливо просився з періодичністю раз в рік три роки підряд, заслуговував, щоб я написала про те, що наснилося чи принаймні описала побачене. Він був неймовірно реалістичний і, водночас, фантазійний.

Він наснився вперше, а я ніяк не зреагувала на нього, окрім того, що запам'ятала до дрібних деталей. Минув майже рік, і той самий сон повністю від першої хвилі до останньої повторився настільки ж реально, наскільки снівся першого разу, і я зрозуміла, що він хоче чогось від мене. Він не вписувався у жодні канони, і я не знала, що з ним робити. Коли він приснився втретє, всерйоз задумалась над тим, як його реалізувати. Я подумала, якщо він

настільки нереальний, то чому б не спробувати написати фентезі? Так, на папері постали «Ловці думок» (2018). Книга отримали відзнаку Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова». Тішуся схвальними відгуками читачів. Навіть читала такі приємності, що «це інтелігентне фентезі», що «з цієї книжки варто по-

чинати читати фентезі тим, хто поки що не любить цей жанр літератури». Є вдячність до усіх, хто підтримував мене на шляху до виданої книжки, є відчуття, що зрозуміла сон правильно.

Щось у ці книзі є таке, що треба донести. Іноді лише одна фраза з неї (чи іншої загалом) може бути призначена певному адресатові. Книжки мають текст, підтекст і ще якийсь підтекст. І не завжди письменник сам розуміє, що є таким собі своєрідним ретранслятором. Ми всі маємо певний допуск до розповіді того чи іншого... Продовження «Ловців» буде, працюю над цим...

Переконання

Написане повинно допомагати людям. На мою думку, тексти повинні давати людині хоч якийсь шанс на покращення її особистого життя. Інакше нема сенсу в роботі письменника. Якщо людина читає книжку, мабуть, вона у ній хоче щось знайти для себе, чогось у її внутрішньому і зовнішньому світі їй бракує. Письменник повинен дати читачу те, чого йому бракує або показати те, до чого читач прагне, або захвати його від світу, або відкрити читача світові, показати, що світ вартує любові...

Книжки дають переосмислення помилок, спонукують до звершень. Іноді прочитане допомагає змінити життя. Варто знайти свого автора, свою книжку, після якої захочеться читати більше і жити краще. Людина, яка шукає вихід, його знайде.

Іноді я порівнюю письменників із дзвонами. Вони повинні дзвонити, і ці вібрації повинні торкатися душ інших людей. Вони будуть міняти і самого письменника, і ту людину, на котру вони направлені, співрозмовника, читача.

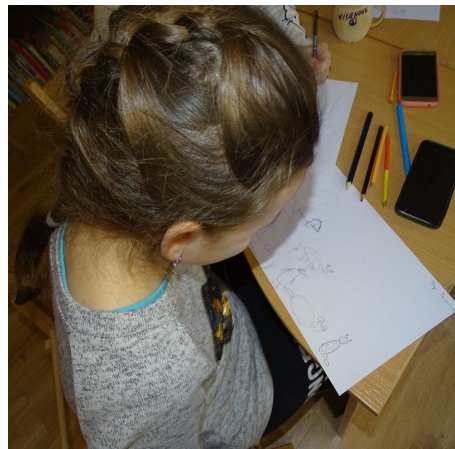
Віршотерапія - магія Любов Відути

Сьогодні виростає молоде покоління людей, яке є «усвідомлене» щодо поняття «війна», дітей, на яких покладено багато важких психологічних викликів. Тому виникає потреба і проблема у щоденному розвантаженні, підтримці, допомозі не тільки в школі, але й вдома... Помітила і тішусь, що в цьому можу бути надзвичайно корисною. Переконалась, що слухаючи мої вірші, діти забувають про психологічні проблеми...

Відомий досвід дитячих садочків Львова. Працівники одного такого закладу тестували вплив віршованих текстів на своїх вихованцях. Вони спостерігали як 15 хвилин читання поезії відомих і знаних авторів привертає, зосереджує увагу дітей. Приємно, що мої вірші діткам таки «зайши». В іншому закладі, вихователі зауважили колискову мелодію моїх творів, тому, тепер практикують «читання перед сном».

Відкриттям для мене стала «магія», практика терапії віршами і малюнком...

Під час однієї зустрічі познайомилась з дітьми, які втратили батька в АТО. Коли ми поспілкувались, я відчула цей тягар болю в дитячих серцях. Тоді запропонувала трохи помалювати щось. Вибір діток мене налякав. Вони малювали зиму чорними олівцями, на папері поставали хрести, горби... І лише через півтора години спілкування, відбулось своєрідне очищення малюнком. Читання віршів посприяло у виборі кольорової гами...

Малюнок – це світ дитини, усе, що її оточує у цьому житті, вона перефразовує у ньому. Але, не кожен може це прочитати. У мене так склалось, що я бачу, якось підсвідомо і на емоційному рівні відчуваю. Іноді працюючи з дітьми, спілкуючись, розглядаючи їх роботи на папері, я якось інтуїтивно можу вказати на проблеми у родинях, а буває, що не готова до певних викликів...

Згадалась поїздка з колегами Львівської обласної бібліотеки для дітей до Польщі. Там мала неординарну нагоду попрацювати з дітками, які не лише не розуміли української (поляки), але у класі була інклюзія. Вперше такий досвід, де два вчителі, де різні дітки навчаються разом. Спочатку не розуміла поведінки одного хлопчика, який виділявся, сидів осторонь від інших. Виникло бажання об'єднати, зацікавити... Після 20-ти хвилинної терапії віршами і малюнками мені все вдалося. А особливий хлопчина, як виявилось, ще й був надзвичайно кмітливим хитруном. Оскільки не міг, не встигав так швидко малювати тварин як його ровесники, то він вирішив проблему по-іншому. На аркуші постала «будка з написом Zoo», тобто зоопарк, де мешкають різні тварини - усі разом...

Книги у житті

Книга для мене - емоційне насичення, іноді - відповідь на питання, іноді - певна життєва барва, якої не вистачає у реальності, іноді - гора, на вершині якої хочеться побувати чи глибина, з якої важко впливти, буває – сховок від усього й усіх... Це кажу тільки про книжки і тексти, які подобаються... Читаю багато.

Мрії, побажання

Ніколи не мріяла бути письменником, але саме у цій справі щаслива, відчула себе...

Стосовно мрій, недалекох від реальності і цілком можливих у найближчому майбутньому, то це - розвиток книгарень, розуміння важливості праці бібліотекарів, авторів, видавців, вихід нових книжок, про які ще вчора ми не мріяли.

Стосовно побажань усім – щастя, радості, добра. А головне Миру над цим! Сучасна молодь, живи у Мирі!!!

Дякуємо співрозмовниці за цікаві історії і думки. Бажаємо творчої наснаги і легкого пера! Вітаємо з ювілеєм! З нетерпінням чекаємо на нові твори, книги і зустрічі.

Методична підказка

Матеріал цього інтерв'ю можна використати для проведення заочного знайомства чи зустрічі з письменницею Любов Відутою. Роль «журналістів», «респондентів» запропонуйте читачам, а бібліотекар - «письменник». У безпосередній розмові з автором пропонуємо 15 блиц-запитань, які у ваше інтерв'ю внесуть нові барви:

1. Що піднімає вам настрій?
2. З чого починається ваш день?
3. Ваша життєва філософія?
4. Кому зателефонуєте у хвилини радості чи відчаю?
5. Що вас надихає?
6. Чого вам бракує?
7. Чого боїтеся?
8. Що може викликати у вас сльози?
9. Ваша улюблена книга?
10. Що цінуєте понад усе у стосунках?
11. Що найбільш цінуєте в людях?
12. Що цінуєте в собі?
13. Що б ви бажали змінити в собі?
14. У чому секрет вашого стилю?
15. Ваша заповітна мрія?

З практики проведення заходів у Львівській обласній бібліотеці для дітей організуйте «Віршотерапію від Любов Відути». Під час читання віршів авторки запропонуйте діткам повправлятися у малюванні. За невимушеною бесідою можна з користувачами обговорити асоціації, викликані читанням творів письменниці.

Книги Любов Відути

1. **Абетка** : готуємо руку до письма / Любов Відута ; худож. : К. В. Лисий, М. Р. Магомедова. - Харків : Пегас, 2018. - 24 с. : іл.
2. **В країні несполоханого щастя** : поезія / Любов Відута. - Львів : Споллом, 2012. - 175 с.
3. **Вчимо частини тіла** / Любов Відута ; худож. О. І. Курдюмова. - Харків : Пегас, 2016. - 10 с. : іл. - (Розвивайко).
4. **Ким я буду? Ким я стану?** / Любов Відута ; худож. В. Ковальчук. - Львів : Споллом, 2009. - 64 с. : іл.
5. **Колискові** / Любов Відута. - Харків : Елвик, 2012. - 48 с. : іл. - (Книжковий світ).
6. **Корабель світлих мрій** / Любов Відута ; іл. М. Петрів. - Львів : Світ, 2019. - 48 с. : іл.
7. **Ловці думок** : роман / Любов Відута ; ред. І. М. Тумко. - Харків : Віват, 2018. - 239 с. - (Книжкова полиця підлітка).
8. **Працьовита бджілка** : вірші, загадки, скоромовки / Любов Відута ; худож. Л. Соболь. - Львів : Споллом, 2008. - 25 с. : іл.
9. **Розвиваємо логіку** : вірші та завдання / Любов Відута ; худож. М. С. Мосіяш. - Харків : Пегас, 2013. - 11 с. : іл. - (Розвивайко).
10. **Сонечко сміється** / Любов Відута ; худож. В. Кравчук. - Львів : Споллом, 2010. - 63 с. : іл.
11. **У царстві Лева = In the Lion's Kingdom** / Любов Відута ; мал. Х. Лукашук ; пер. О. Луцешівська, М. Найдан. - Чернівці : Чорні вівці, 2015. - 23 с. : іл.
12. **Усміхнулось сонечко** : вірші, загадки, скоромовки / Любов Відута ; худож. В. Кравчук. - Львів : Споллом, 2010. - 33 с. : іл.

Видання з творами Любов Відути

1. **Вишиванка для сонечка** / уклад. Е. І. Заржицька ; іл. Е. О. Гринько. - Харків : Юнісофт, 2018. - 223 с. : іл.
2. **Львів - місто натхнення. Література** : іл. худож.-енциклопед. путівник / упоряд. О. Муха ; іл. Н. Сидоряки. - Львів : Видавництво Старого Лева, 2017. - 439 с. : іл.
3. **Нові історії про хлопчиків і дівчаток** / іл. О. А. Семякіна. - Харків : Ранок, 2014. - 127 с. : іл.
4. **Хрестоматія сучасної української дитячої літератури** / уклад. Т. Стус. - Львів : Видавництво Старого Лева, 2017. - 159 с. : іл.

Вірші та проза Любов Відути у періодиці

1. **Відута Л. [Вірші]** / Любов Відута // Зернятко. - 2016. - № 7. - С. 7.
2. **Відута Л. [Вірші]** / Любов Відута // Зернятко. - 2015. - № 2. - С. 14-15.
3. **Відута Л. День веселий** : поезія : прочитайте дітям / Любов Відута // Дзвін. - 2014. - № 6. - С. 158-159.
4. **Відута Л. Золоті оповідки** : прочитайте дітям : [добірка віршів] / Любов Відута // Дзвін. - 2012. - № 3. - С. 157-160.
5. **Відута Л. Ким я буду? Ким я стану?** : поезія : прочитайте дітям / Любов Відута // Дзвін. - 2013. - № 2. - С. 157-159.
6. **Відута Л. Народжена на Великдень** : за столом новеліста / Любов Відута // Дзвін. - 2013. - № 5-6. - С. 73-80.
7. **Відута Л. Працьовита бджілка** : прочитайте дітям : [добірка віршів] / Любов Відута // Дзвін. - 2011. - № 5-6. - С. 174-176.
8. **Відута Л. У білім сяйві снігопаду** : поезія / Любов Відута // Дзвін. - 2011. - № 11-12. - С. 23-26.
9. **Відута Л. Щебетала ластівка** / Любов Відута // Світ Дитини. - 2012. - № 6. - С. 13.

Вебліографія

1. **Добірка дитячих поезій Любові Відути з різних збірок** [Електронний ресурс] // Мала сторінка : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://mala.storinka.org> (дата звернення : 15.07.2020). – Назва з екрана.
2. **Любов Відута** [Електронний ресурс] // zaharchukekaterina : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://zaharchukekaterina.jimdo.com> (дата звернення : 15.07.2020). – Назва з екрана.
3. **Любов Відута** [Електронний ресурс] // Палисадник : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <http://palisadnik.org.ua/authors/lyubov-viduta> (дата звернення : 15.07.2020). – Назва з екрана.
4. **Любов Відута. «Загубила зуба...»** [Електронний ресурс] // Палисадник : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <http://palisadnik.org.ua/text/zagubila-zuba> (дата звернення : 15.07.2020). – Назва з екрана.
5. **Любов Відута. Абетка письменника від А до Я** [Електронний ресурс] // Українка : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <http://ukrainka.org.ua/node/8679> (дата звернення : 15.07.2020). – Назва з екрана.
6. **Творчість Любов Відути : [урок позакласного читання]** [Електронний ресурс] // На урок : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://naurok.com.ua/konspekt-uroku-z-literaturnogo-chitannya-dlya-2-go-klasu-lyubov-viduta-pro-nea-tvori-22346.html> (дата звернення : 15.07.2020). – Назва з екрана.

Зміст

Інтерв'ю із Любов Відутою.....	1
Методична підказка.....	11
Книги Любов Відути.....	12
Видання, в яких є твори Любов Відути.....	13
Вірші та проза Любов Відути у періодиці.....	13
Вебліографія.....	14

Методичний супровід: Г. Ф. Конопки
Бібліографія і верстка: М. І. Заблоцької
Відповідальна за випуск: Л. А. Лугова